

*"Nuo 85 - erių
po medžius
nelaipioju ..."*

Astrida Lindgren Ericson

(1907.11.14 - 2002.01.28)

*...esu vaikiškiausias
žmogus pasaulyje...
ir pilna įvairiausių
fantazijų.*

VIMBERIU

"Man rodos, kad visas gyvenimas buvo linksmas. Bet linksmiausia buvo vaikystė. Nuo jos negaliu atsitraukti... Todėl, kad mano vaikystė buvo tokia laiminga. Ir joje buvo tiek daug meilės..."

Jeji žmogus tampa toks kaip Astrida Lindgren, kone visada turi paslaptį, svarbesnę už kitas...

Toji paslaptis yra Astridos tėtis.

*"... Labai ramu buvo su jais
abiem... Jie visą laiką buvo šalia,
jei mums jų prireikdavo, bet
šiaip leido laisviems ir
laimingiems dūkti savo
fantastiškame žaidimų kieme...
.... Mes žaidėme ir žaidėme,
net keista, kad nenusižaidėme
mirtinai... "*

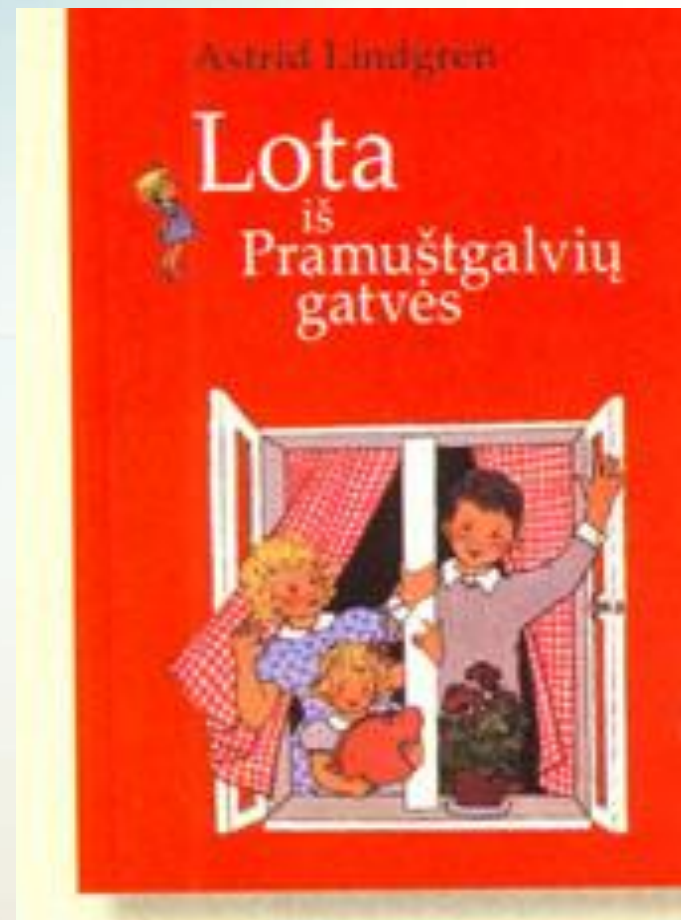

*"... Ak , kaip mes žaisdavom. Nuo ryto iki vakaro.
Nepailsdami, uoliai ir linksmi. Laipiodavom po
aukščiausius medžius,
šokinėdavom nuo vienos
lentų šūsnies ant kitos
lentpjūvėje.*

*Vaikščiodavom stogo
šelmeniu - gan aukštai - ir jei būtume nukritę, bijau,
žaidimai būtų pasibaigę.
Pasidarydavom slėptuves šiene ir įvairiausiai
požeminius urvus bei olas didžiulėje pjuvenų krūvoje.
Statydavomės žaidimo trobeles ganyklose aplink
namus, žaisdavom cirką virš aovidės..."*

“Padaužų kaimo vaikai”

“Lota iš Pramuštgalvių gatvės”

"Viduj palėpėj pasidarydavom plėšikų urvus ir žaisdavom miegamajame „Nenužengti ant grindų". Laipioji bet kur po kambarį, tik svarbiausia nenužengti ant grindų.

Čia reikėdavo didelio

vikrumo, o per ilgesnį laiką apgadindavom baldus - bet buvo leista."

*"Dar troboje
žaisdavom
žaidimą,
kuris vadinosi
„Kiaurabambis“:
lakstydavom kaip
pašėlę, siaubingai
trukdydavom visiems,
kas dirbdavo virtuvėje,
bet irgi buvo leista."*

“Emilis iš Lionebergos”

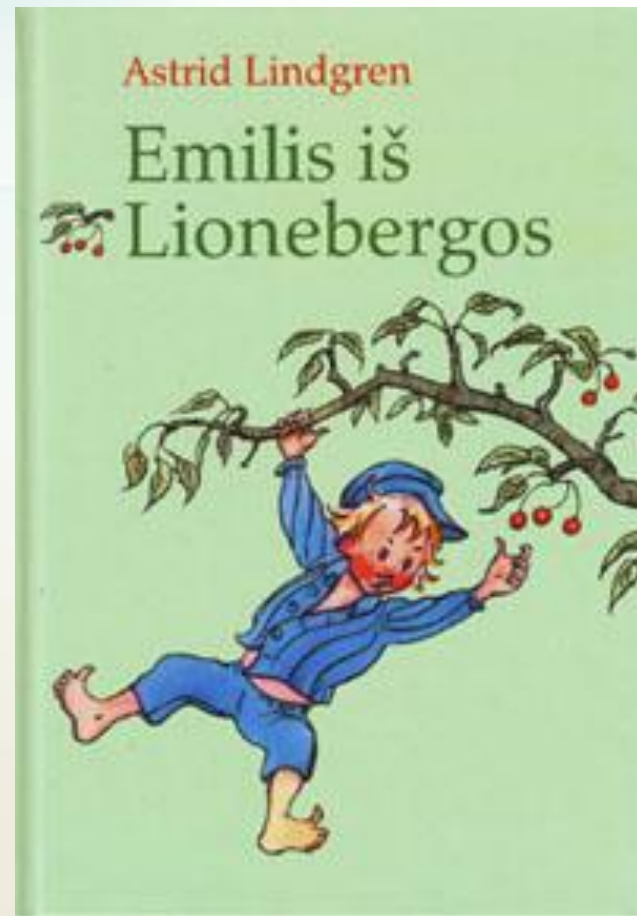
“Apie Emilį buvo smagiausia rašyti. Nes galėjau panaudoti visa, ką man pasakojo tėtis, kai buvau maža...”

Visų tų paikų istorijų negalėjau sudėti į mažosios Lizos lūpas.

Lisos iš Padaužų kaimo.

Reikėjo berniuko. Taip linksma kaip tada, kai rašiau apie Emilį, niekad nebuvo.

Verčiau baigusi paskutinį skyrių. Atrodė be galo liūdna, kad daugiau niekad nesutiksiu Emilio.”

O kaip atsirado Emilis?

„Vardą sugalvojau pati. Sutikau jį staiga vieną vasaros dieną 1962 metais. Norėdama perrėkti klykiantį trejų metų vaiką. Jisai klykė iš pykčio, nesiteikė liautis, aš irgi užrikau:

"Spėk, ką Emilis iš Lionebergos vieną sykį padarė?". Jis tuoj nutilo, nes norėjo sužinoti, kas tas Emilis iš Lionebergos ir ką jis padarė. Ėmiau pasakoti apie padaužą berniuką, kuris..... "

“Ji buvo ne tokia
kaip kitos mamos.
Nesėdėdavo ant
suoliuko prie smėlio
dėžės ir nežiūrėdavo
į žaidžiančius vaikus.
Ji pati norėdavo žaisti.”

Sūnus Larsas ir dukra Karina

"O kaip mes žaisdavom! Nudroždavom iki Karlsbergo parko, kur buvo gerų medžių laiptoti.

Sykį, šliuoždama žemyn link Karlsbergo kanalo, persiplėšiau suknelės užpakalį.

Atsimenu, kaip Larsė juokėsi net susiriesdamas visą kelią, kol grįžom namo.

Ir turėjo eiti už manęs, kad niekas nepamatytų."

“Mūsu visų Madikē”

*"Gimnastikos salēs palubēja
buvo daugybė storų šildymo
vamzdžių. Aš nuolat
vaikščiodavau tais
vamzdžiais."*

Pirmoji knyga

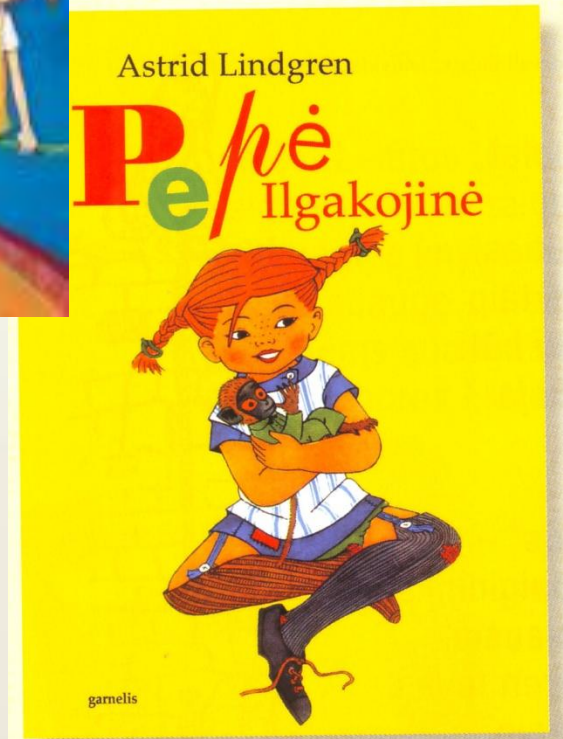
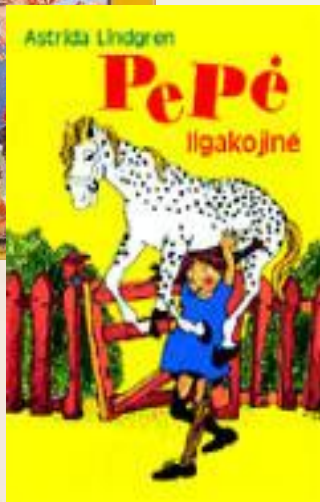
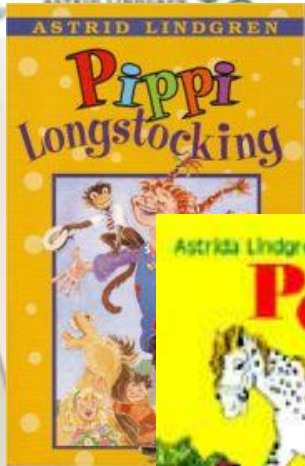
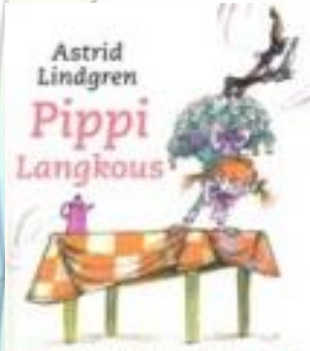
Kartą, sirgdama ir gulėdama lovoje, septynmetė Karina tarė motinai:

- Gal ką nors papasakotum?
- Gerai, bet ką?
- Nagi apie... Pepę Ilgakojinę.

“Pepè Ilgakojinè”

**Koks tikrasis
Pepės vardas?**

Pepės vardai

Dèmesio!

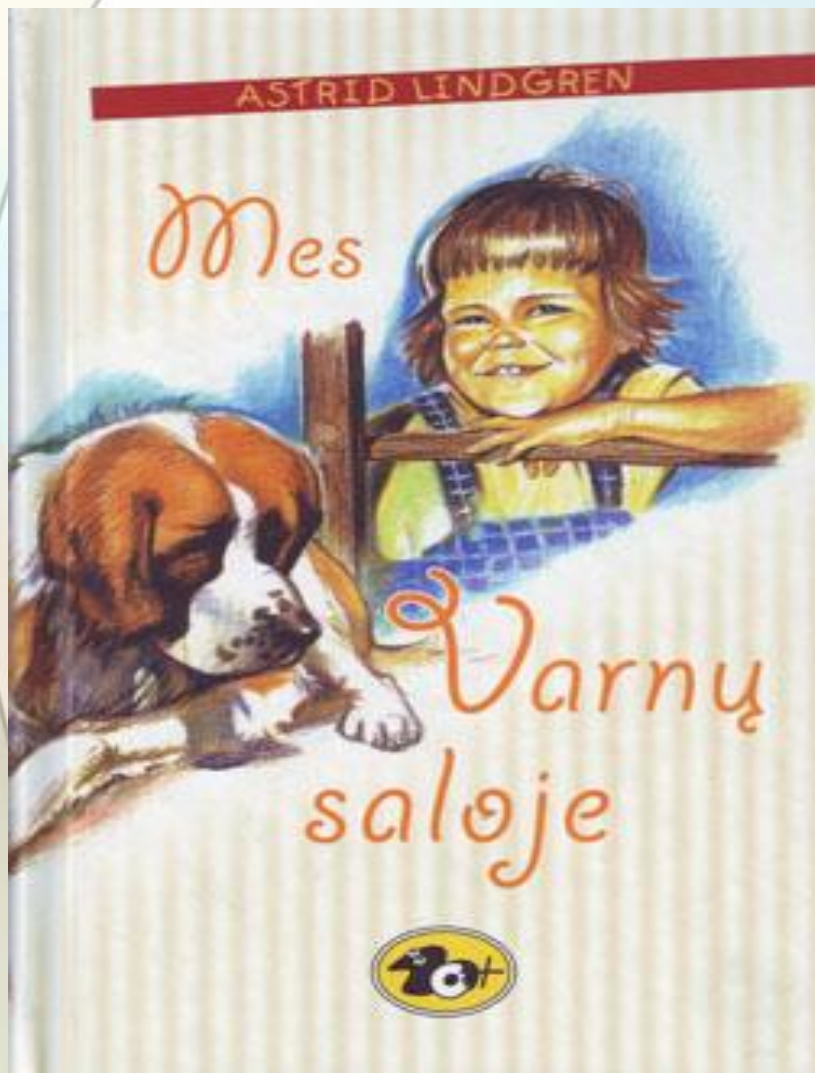
"Visada rašau rytais. Vakare esu per daug pavargusi. Ir eidama gulti tik svajoju, kada pabusiu ir vėl galėsiu rašyti".

“Nykštukas Nilsas Karlsonas”

“Mes Varnų saloje”

*"Kai negaliu užmigti,
guliu ir kuriu
įvairiausias istorijas.
Jos visada apie vaikus,
kurių labai gaila, bet
jie ateina pas mane, ir
aš galiu juos
pralinksminti..."*

"Vieną vakarą, eidama per Tagnerio parką, išvydau berniuką, sėdintį kaip tik ant suolo po žibintu. Buvo tamsus rudens vakaras, jis atrodė toks vienišas ir liūdnas. Aš įkurdinau jį Uplando gatvės 13 b name, nes ten jis dingo tarpuvartėje. Nuo to laiko jo niekad nemačiau. Keista ar ne?"

“Mijo mano Mijo”

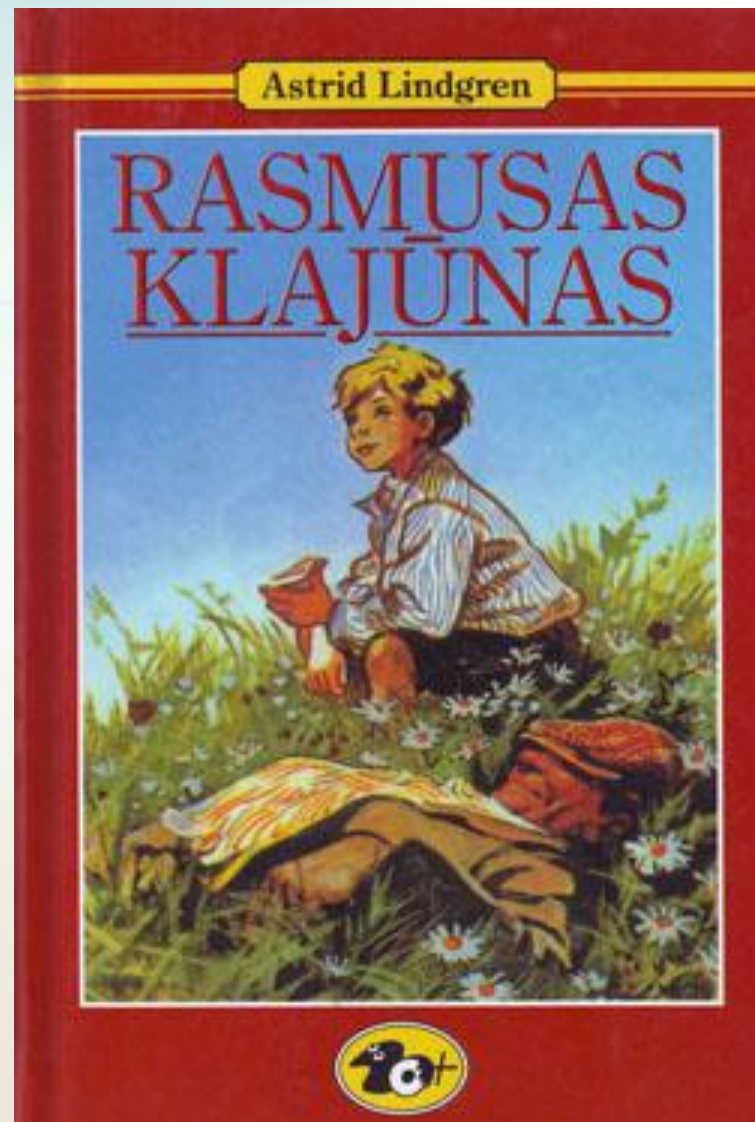
„Jis Tolių šalyje... Jis ten, kur šlama sidabrinės tuopos... kur švyti laužai ir šildo naktį... Kur yra duonos, malšinančios alkį... Kur turi tėtį karalių ir be galo jį myli, o ir šis jį myli...

Taigi štai kaip. Vilhelmas Ulsonas Tolių šalyje, ir čia jam labai gera pas tėtį karalių...”

“Rasmusas klajūnas”

*"Juk kai išeini į pasaulį,
tai tiek daug visko
nutinka..."*

Skrebutis ir Junatanas - kas jie?

„Mėgstu vaikštinėti po kapines. Ir vieną sykį Vimerbiu kapinėse pamačiau antkapyje užrašą: „Čia ilsisi broliukai Falenai, mirė 1860 m.“ Tada supratau, jog parašysiu pasaką apie mirtį ir apie du brolius. Ir apie dviejų brolių meilę... Ši mintis kilo renkant berniuką Emilio vaidmeniui filme. Visi tik bruzdėjo aplink mažąją Janę Ullsoną. Ir staugia pamačiau, kaip Janė susirangė savo vyresniajam broliui ant kelių, o šis pasilenkė ir pabučiavo jam į skruostą. Taip prieš akis išvydau brolius Liūtaširdžius...“

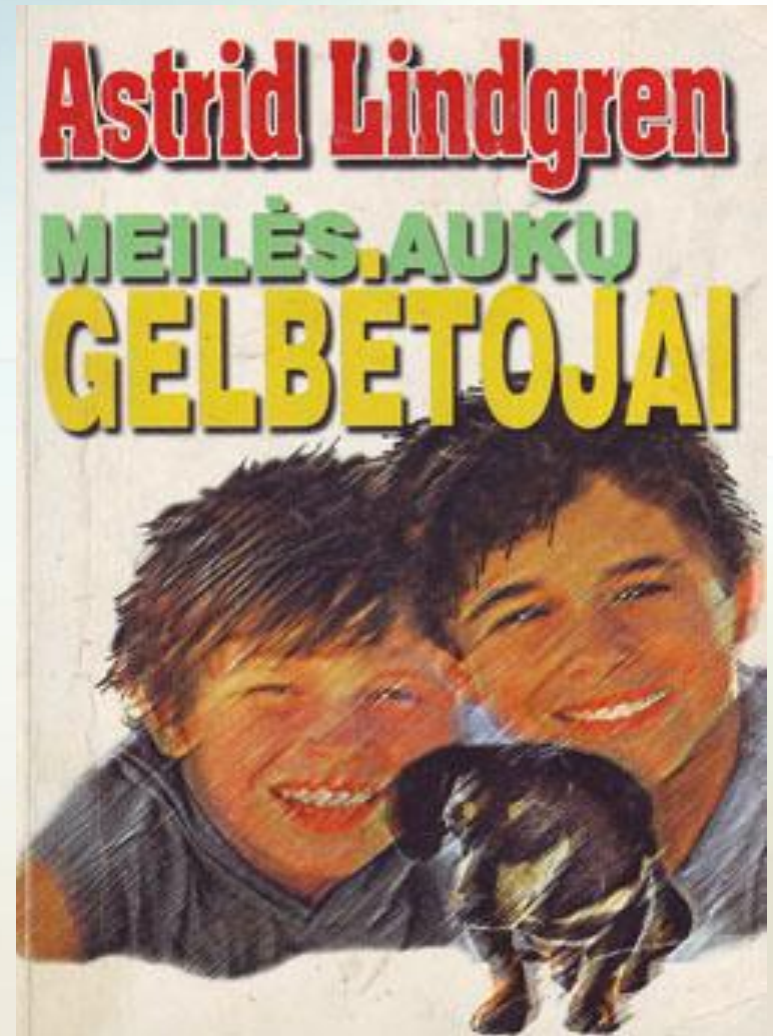
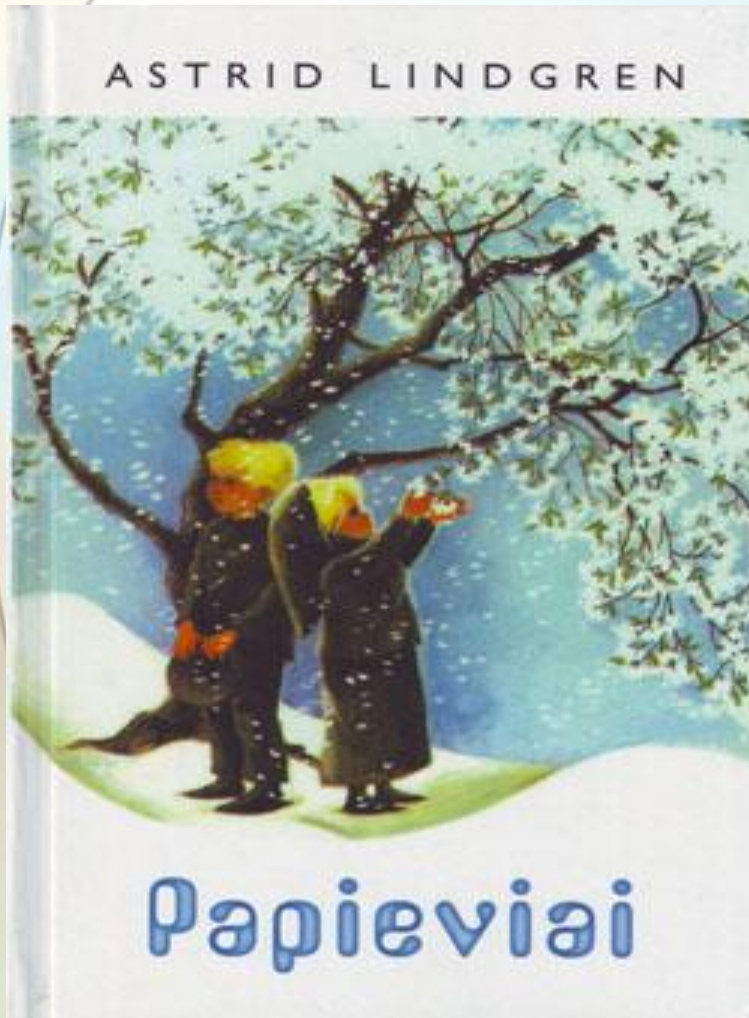

“Broļiai Liūtaširdžiai”

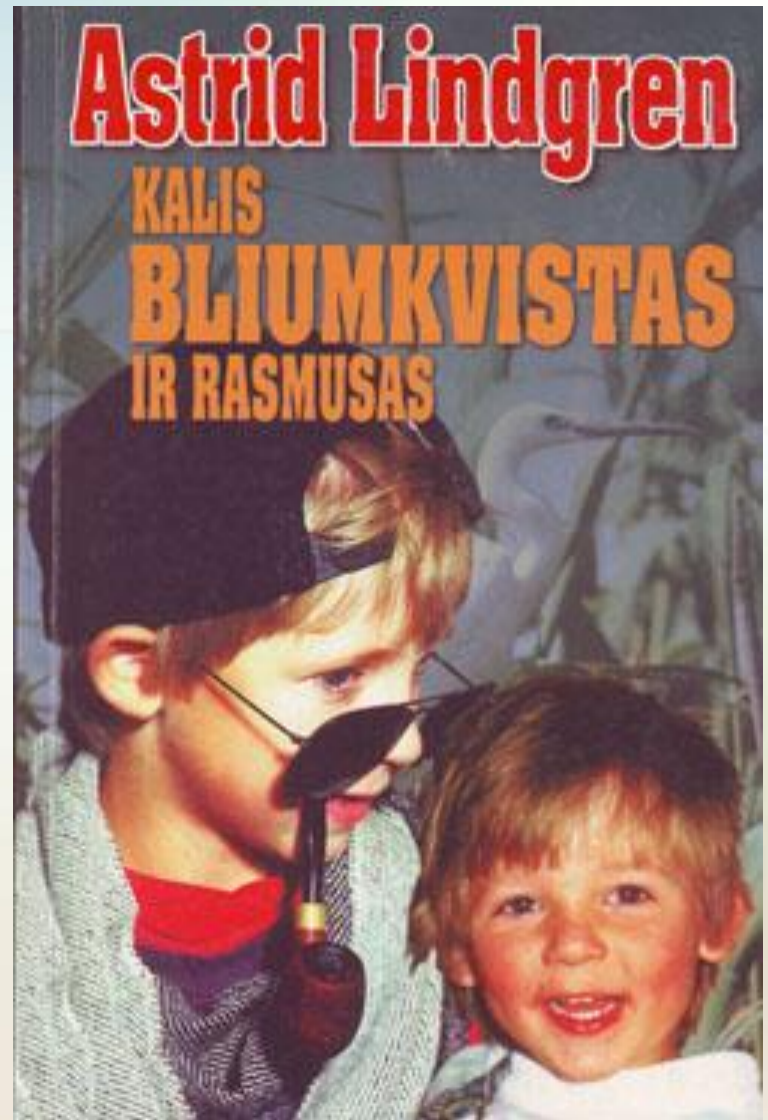

“Papieviai”

“Meilės aukų
gelbėtojai”

“Seklys Kalis Bliunkvistas”

“Ronja plěšiko duktě”

Kaip atsirado Ronja?

„Man rodos, Ronja atsirado todėl, kad aš pati, gyvendama mieste, labai ilgiuosi laukų ir gūdaus miško – bet jis man nepasiekiamas. Tada ir pradėdau fantazuoti... Ėmiau vaizduotis kalną, ant kalno plėšikų pilį, kuri staiga perskilo pusiau. „Kokie ten žmonės gyvena?“ – galvojau. Aha, viena plėšikų šeima turi dukterį, o kita sūnų. Visiškai kaip Romeo ir Džiuljeta. Iš pradžių jie pykstasi, erzina kits kitą, bet pamažu susidraugauja... O iš kur vardas Ronja? Samiai tam tikrą savo palapinę vadina Juronjaurekota. Aš paėmiau du skiemenis: Ronja. Man pasirodė, jog gražiai skamba. Ir neklydau, nes vėliau, kaip girdėjau, atsirado daugybė Ronjų...“

Striukumbukai

Gauruočiai

Skraidūnės

Astridos duktė Karina turėjo nuostabią fantaziją. Išgalvodavo visokių padarų, ir kai motina įžengdavo į jos kambarį, ji sakydavo:

- Oi, kaip gaila kad tu jo nepamatei.

- Ko?

- Karlsono.

- Karlsono, o kas jis toks?

- Nagi, linksmas žmogutis. Jis visą laiką čia, bet kai tik tu ateini, pasislepia už paveikslų.

“Mažylis ir Karlsonas, kuris gyvena ant stogo”

Apie A.Lindgren - internete

Pepės svetainė

Lindgren šalis

A.Lindgren pasaulis

Pepės svetainė

Pramogų parkas

Pramogų parkas -
lietuviškai

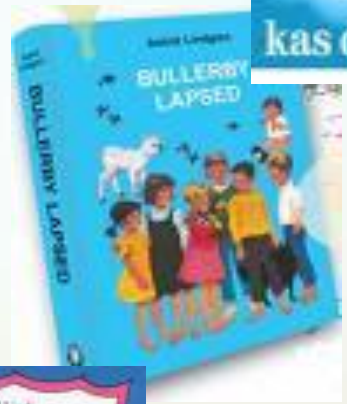
svetainė

PASIJUOKIME

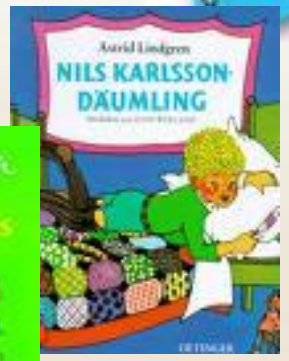
anekdotai

UŽDUOTĒLĒ

uzduotele

Ar norite turėti visas A.Lindgren knygas?

GALI VISIEMS NEUŽTEKTI!

KVIEČIU PAŽAISTI!

- Apsilankykite internetiniame knygyne.
- Naudodamiesi kompiuterio skaičiuotuvu, apskaičiuokite jų kainą.
- Žaidimo laimėtojai (išigiję knygeles) - pora, greičiausiai teisingai apskaičiavusi šių knygų kainą.